

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

IX. De his qui praetextu incommodae aegritudinis, quadragesimae
ieiunium soluunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO CHRISTI
653.
ordinibus, qui quotidianos versantur in usus. Proinde sollicite constituitur, atque decernitur, ut * nullus cuiuscumque dignitatis ecclesiasticæ deinceps * percipiat gradum, qui non totum psalterium, vel canticorum usulum, & hymnorum, siue baptizandi perfecte * nouerit supplementum. Illi vero, qui iam honorum dignitate funguntur, huius tamen ignorantiae cæcitate vexantur, aut sponte sumant intentionem * necessaria perdiscendi, aut a maioribus ad lectionis exercitia cogantur inuiti. * Absurdum siquidem est, eos, qui ceteros simpliciores & laicos habent docere (quibus & disciplinæ, & vitæ debent esse veluti quoddam speculum) ad alicuius ordinis vel dignitatis promoueri statum, quilegem Dei ignorant, nec literarum saltem mediocritate sint insigniti. Nullus igitur ad sacra Dei mysteria tractanda veniat indoctus * lotus aliquis, aut ignorantiae tenebris cæcutiens: sed solus is accedat, quem morum innocentia & literarum splendor reddunt illum. Aliter ordinaturis & ordinandis imminent in posterum Dei & eius ecclesiæ vindicta.

IX.

Nonæ intentionis admonitu detecta est ingluies horrenda voracum, quæ dum freno parsimoniae non adstringitur, religioni contraire * censetur. Nam dicente scriptura: *Qui spenit minima, paulatim decidet in maxima:* illi tanto edacitatis * improba sumptu grassantur, vt cælestia & pene summa contemnere videantur. Etenim cum quadragesimæ dies anni totius decimæ deputentur, quæ in oblatione ieunii * Domini consecrantur, quibus etiam saluberrime conditio humani generis expiatur, dum a quatuor mundi partibus ad hanc homo religionē crediturus adducitur; quatuor elementis formatus, propter transgressionem decalogi quaterdecies conuenienter affligitur: illi ausu temerario hæc omnia contemnentes, voracitatis ingluuiem non frenant, & (quod peius est) paschalia festa illicitorum esum * præceptione profanant. Qui bus ex hoc adeo acerrime interdicitur, vt quisquis absque ineuitabili necessitate, atque fragilitatis euidenti languore, seu etiam ætatis impossibilitate, diebus quadragesimæ esum carnium præsumperit attentare, non solum reus erit resurrectionis Dominicæ, verum etiam alienus

Rr iij

Iuo p. 15.
c. 89.

ab eiusdem diei sancta communione. Et hoc illi cumuletur ad poenam, ut ipsius anni tempore ab omni esu carnium abstineat gulam: quia sacris diebus abstinentiae oblitus est disciplinam. Illi vero, quos aut aetas incuruat, aut languor extenuat, aut necessitas ardet, non ante prohibita violare presumant, quam a sacerdote permisum accipient.

X.

^{1.} Decimæ * conlocutionis assensu molestis aetibus, quos sagax indagatio pietati obuiare detexit, & non tam bene regendi licentia, quam se mansuetudo impugnasse probauit, satis (ut opinamur) & lege gloriosi principis, & decreto sanctæ Synodi huius contradictum esse conspeximus. Ita enim sanctus Spiritus per vtrasque definitiones mortalium corda perflavit, ut vitali flatu verborum in postrem omnem exureret male concupiscentium rabiem animorum. Actum namque est in definitionibus ipsis, ut quia pietatis diuinæ incomprehensibilis & ignota natura, sece conditioni mortalium in * unione personæ coniunxit mysteriorio redemptionis humanæ, nos quoque * a membris capitis huius, & perfidiae malum, & concupiscentiam, qua radix malorum est omnium, & auaritiam, quæ inuenitur seruitus idolorum, pari simul igne ac mucrone, totoque artificio radicitus euellamus ac defecemus. Ab hinc ergo, & deinceps, ita erunt in regni gloriam præficiendi reatores, ut aut in vrbe regia, aut in loco ubi princeps decesserit, cum pontificum, maiorumque palatii omnimodo elegantur assensu; non * forinsecus, aut conspiratione paucorum, aut rusticarum plebium seditione tumultu. Erunt catholicæ fidei assertores, eamque & ab hac quæ imminet Iudæorum perfidia, & a cunctarum haeresum iniuria defendantes: erunt aetibus, iudiciis, & vita modesti: erunt in prouisionibus rerum tam parci amplius quam extenti, ut nulla vi, aut factione scripturarum, vel definitionum qualiumcumque, contractus a subditis vel exigant, vel exigendos intendant: erunt in conquisitis * oblationibus gratissime rebus, non prospectantes proprii iura commodi, sed consulentes patriæ atque genti. De rebus congregatis ab eis, illas tantum sibi vendicent partes, quas dicauerit auctoritas principalis. Verum quæcumque in ordinata reliquerint, hereditabunt * gloriam successores.

1. Tim. 6.
Ephes. 5.